

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urtos/8/2025
Identifikačné číslo spisu: 6024010016
Dátum vydania rozhodnutia: 17.12.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:6024010016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci odsúdeného L. M., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. augusta 2024, sp. zn. 4Ntc/4/2024 a iných, na neverejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2025 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného L. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. septembra 2025, sp. zn. 4Ntc/4/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. M. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 18. septembra 2025, sp. zn. 4Ntc/4/2024 zamietol návrh odsúdeného L. M. (ďalej tiež „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody:

-vo výmere 14 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska Republika, sp. zn. 13Hv 119/23x zo dňa 27. septembra 2023, právoplatný 03. októbra 2023, uznaným na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4Ntc/4/2024 zo dňa 15. augusta 2024, právoplatným 24. novembra 2024,

-vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 75 Hv 28/22v zo dňa 02. augusta 2022, právoplatným 02. augusta 2022, uznaným na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2023 zo dňa 13. septembra 2023,

-vo výmere 10 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 154 Hv 25/17a zo dňa 14.03.2017, právoplatný dňa 14. marca 2017, uznaným na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2023 zo dňa 13.

septembra 2023,

-vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 15T/121/2021 zo dňa 20. decembra 2021, právoplatným 17. septembra 2022 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 15T/121/2021 zo dňa 03. apríla 2025.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí 18. septembra 2025.

V písomných dôvodoch sťažnosti, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu namietol, že podľa jeho názoru napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení, neúplnom zistení skutkového stavu a na nedostatočnom vyhodnotení dôkazov. Má za to, že súd prvého stupňa sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s hodnotením jeho disciplinárnych previnení a ich vzťahu k resocializácii v súvislosti s otázkou vzniku týchto disciplinárnych previnení ako dôsledku jeho ochorenia, či psychickej poruchy vzhľadom na jeho opakované umiestnenie na oddelení väzenskej psychiatrie. Psychické poruchy (napr. depresia, úzkosť, psychóza) pritom aktívne znižujú schopnosť kontrolovať správanie, a preto incidenty, za ktoré bol disciplinárne potrestaný, boli dôsledkom jeho psychického stavu a nie dôsledkom vedomého porušovania právnych predpisov. Toto malo v konečnom dôsledku vplyv aj na posudzovanie rizika recidívy.

Súd prvého stupňa nebral do úvahy všetky relevantné okolnosti, vrátane jeho zdravotného a psychického stavu, nezohľadnil individuálne okolnosti tejto konkrétnej veci, pretože vo vzťahu k disciplinárnym previneniam jeho psychické ťažkosti znižovali jeho schopnosť kontrolovať vlastné správanie.

Domnieva sa, že súd prvého stupňa mal pri posudzovaní jeho disciplinárnych previnení zohľadniť pri hodnotení resocializácie a zodpovednosti za disciplinárne previnenia jeho zdravotný a psychický stav. Umiestnenie počas výkonu trestu na oddelení väzenskej psychiatrie svedčí o jeho psychických problémoch.

Odsúdený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu na slobodu.

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd nadriadený preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas (§ 186, § 187 Trestného poriadku), správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici bol 23. júna 2025 doručený návrh odsúdeného o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Po zabezpečení relevantných podkladov pre rozhodnutie, uskutočnení verejného zasadnutia a vypočutí odsúdeného 18. septembra 2025, krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že žiadosť odsúdeného o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 18 zákona č. 549/2011 Z. z. zamietol.

Odsúdený L. M. požiadal o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody:

-vo výmere 14 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska Republika, sp. zn. 13Hv 119/23x z 27. septembra 2023 a uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4Ntc/4/2024 z 15. augusta 2024,

-vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 75 Hv 28/22v z 02. augusta 2022 a uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2023 z 13. septembra 2023,

-vo výmere 10 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 154 Hv 25/17a zo 14. marca 2017 a uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2023 z 13. septembra 2023,

-vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 15T/121/2021 z 20. decembra 2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 15T/121/2021 z 03. apríla 2025.

Najvyšší súd zistil, že do výkonu vyššie popísaných uložených a uznaných trestov mu bola uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. februára 2025, sp. zn. 3Ntc/5/2023 započítaná doba väzby a zadržania v Rakúskej republike od 23. mája 2022 o 22.45 hod. do 02. augusta 2022 o 09.51 hod. a trest odňatia slobody vykonaný v Rakúskej republike od 02. augusta 2022 o 09.51 hod. do 23. mája 2024 o 22.45 hod. Ďalej mu bol započítaný výkon trestu odňatia slobody v Rakúskej republike a doba prevozu z Rakúskej republiky do Slovenskej republiky od 23. mája 2024 o 22.45 hod. do 15. januára 2025 o 10.00 hod.

Najvyšší súd ako súd sťažnostný v tomto konaní posudzoval otázku, či záver obsiahnutý v napadnutom uznesení bol z hľadiska aplikovaných zákonných ustanovení zákonný a správny. Najvyšší súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval vecne správne a zákonne. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na tieto poukazuje a s ohľadom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria z významového hľadiska jeden celok, nebude ich už jednotlivo opakovať (pozri I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016).

Na zdôraznenie ich správnosti dodáva nasledovné:

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmenečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmenečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nemá automatický nárok. K podmienenému prepusteniu odsúdeného môže súd pristúpiť len ak vykonané dokazovanie vedie k spoľahlivému záveru, že u odsúdeného boli splnené zákonom stanovené podmienky, a to tak formálneho, ako aj materiálneho charakteru. Formálnou podmienkou podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu. Materiálnymi podmienkami je potrebné rozumieť v prvom rade preukázanie polepšenia odsúdeného a v druhom rade preukázanie skutočnosti, že je možné od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmyslom podmieneného prepustenia nie je, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu. Podmienené prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Pozitívna prognóza budúceho správania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pričom význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení. Cieľom podmieneného prepustenia je motivovať odsúdeného k zmene života a k tomu, aby svojim správaním a plnením povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Ak bol dosiaľ vykonanou časťou trestu už dosiahnutý jeho účel, je ďalší jeho výkon nepotrebný.

Pokiaľ ide o prvú formálnu podmienku spočívajúcu v uplynutí výkonu polovice uložených trestov odňatia slobody, tak najvyšší súd konštatuje, že odsúdený túto zákonnú podmienku splnil dňom 23. augusta 2024.

Z obsahu spisového materiálu zistil, že odsúdený L. M. má v registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „register trestov“) 8 záznamov, a to počnúc rokom 2016 za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Za uvedené skutky mu boli postupne ukladané najprv podmienené tresty odňatia slobody a následne aj nepodmienené tresty odňatia slobody, čo poukazuje na rastúcu závažnosť páchaných trestných činov a zároveň na neúspešnosť miernejších sankčných prostriedkov pri dosahovaní ich individuálno-preventívneho účelu. Ďalej zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota z 20. decembra 2021, sp. zn. 15T/121/2021 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 roky do 18. septembra 2024. Odsúdený počas skúšobnej doby pokračoval v páchaní trestnej činnosti, preto mu bol výkon trestu odňatia slobody nariadený 03. apríla 2025. Takýto postup s premenou podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace na nepodmienený absolvoval odsúdený aj v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 2T/157/2016. Nariadený výkon trestu mu bol 28. mája 2019 v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca z 03. septembra 2025 bolo správne zistené, že odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dodaním z cudziny 15. januára 2025 do ÚVV a ÚVTOS Bratislava. V jeho správaní a vystupovaní v uvedenom ústave sa nedostatky nevyskytli. Do Ústavu na VTOS Košice- Šaca bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody 11. februára 2025, pričom v rámci vnútornej diferenciacie bol zaradený do diferencιαčnej skupiny „B“. Bol 5-krát disciplinárne potrestaný a disciplinárne odmenený nebol. Pracovne zaradený počas výkonu trestu nebol. Podieľal sa na činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, a to vykonávaním prác na oddiele. Program zaobchádza odsúdený neplnil. Riziko recidívy trestnej činnosti je u neho vysoké, resocializačná prognóza je nepriaznivá. Jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ústav neodporučil.

V danej veci možno uzavrieť, že v prípade odsúdeného L. M. bola splnená formálna podmienka pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (príslušná dĺžka už vykonaných trestov), konštatovať splnenie materiálnych podmienok (preukázanie polepšenia a predpoklad vedenia riadneho života) však nie je možné.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia materiálnych podmienok podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, súd skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či uňho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí zväžiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, z jeho charakteristík, posudkov a podobne.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových črt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 37/1973).

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017).

Z ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé osebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmienčne prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, teda dôjde až vtedy, keď vykonané dokazovanie predstavuje spoľahlivý podklad pre záver, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať, došlo uňho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmienčné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nestačí.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na ním získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na jeho doterajší život (pred výkonom trestu) vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny jeho negatívnych vlastností, ktoré ho k spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva, viedli, či k jej spáchaniu aspoň prispeli.

V zmysle záverov hodnotenia ústavu sa resocializačná prognóza odsúdeného javí ako nepriaznivá s vysokým rizikom jeho sociálneho zlyhania. Tento záver vyplýva z jeho predchádzajúcej trestnej minulosti, keďže ešte pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody páchal trestnú činnosť, za ktorú bol podmienčne odsúdený a v súčasnosti vykonáva nepodmienené tresty odňatia slobody. Posúdenie

otázky prípadnej recidívy je vždy svojím spôsobom len predpokladom, ktorý je vyslovený s väčšou, či menšou mierou pravdepodobnosti, a pri ktorom je súd vždy odkázaný na objektívne okolnosti. Takouto okolnosťou sú aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Doposiaľ uložené tresty však evidentne nesplnili svoj účel a odsúdený si z nich nevzal žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Zo správy ústavu plynie, že počas výkonu trestu odňatia slobody bol 5-krát disciplinárne potrestaný a nebol ani raz disciplinárne odmenený.

Vzhľadom na to, že odsúdený po dobu výkonu trestu odňatia slobody nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu a bol 5-krát disciplinárne potrestaný, nemožno hovoriť o preukázaní polepšenia. A vzhľadom na to, že odsúdený sa v minulosti dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti, niet záruky a ani dôvodného predpokladu, že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd dospel k záveru, že odsúdený materiálne podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nesplňa, a preto nie je možné ho z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý momentálne vykonáva, podmieniene prepustiť.

Pokiaľ odsúdený namieta, že súd prvého stupňa nesprávne hodnotil jeho disciplinárne previnenia, ktoré mal páchať pod vplyvom jeho zlého psychického stavu, čoho dôkazom je aj jeho hospitalizácia na psychiatrickom oddelení Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na správu ústavného psychiatra mjr. Mgr. MUDr. C. P., MBA z 11. augusta 2025, z ktorej vyplýva, že odsúdený zo psychiatrického vyšetrenia svojvoľne odišiel pred jeho skončením, pričom stihol povedať, že žiadnu liečbu brať nebude, lebo „je vážne chorý na srdce“, čo však nebola pravda. K podaniu potrebnej liečby bol striktne odmietavý. Je teda zrejmé, že odsúdený si bol vedomý svojho konania, bol schopný si uvedomovať následky svojho konania, keď pochopil potrebu jeho liečby, avšak napriek tomu ju na podklade svojej vôle odmietol. Rovnako jeho svojvoľný odchod z psychiatrického vyšetrenia pred jeho skončením svedčí o jeho vôľových a rozumových schopnostiach, pričom aj jeho argumentáciu o chorom srdci je potrebné hodnotiť ako klamlivú a účelovú. Z uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že námietka odsúdeného nie je opodstatnená a táto neneguje a ani len nespochybňuje jemu uložené disciplinárne previnenia vo výkone trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považuje za zákonné a správne, nezhliadol existenciu materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody v predmetnej veci, preto jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.